

en systematisering efter ydre kriterier, så har man dermed også spoleret et andet hensyn – den kronologiske sammenhæng – til fordel for tilfældighedens orden. Benyttelsen er heller ikke lettet gennem nogen form for registre. Det skal imidlertid indrømmes, at fortegnelsen ikke er større, end den kan blades igennem, hver gang man vil bruge den.

Bibliografiens fuldstændighed er det svært at vurdere. Påfaldende er det, at mens Rigsdagstidende er gennemgået, oplyses der ikke tilsvarende om de trykte Borgerrepræsentationers Forhandlinger; Stauning var dog medlem i en lang årække. Der henvises heller ikke til Socialdemokratiets kongresberetninger, og i listen over biografier af Stauning mangler Berholts store artikel i Biografisk Leksikon. Det står imidlertid fast, at bogen i mange situationer vil være et vigtigt hjælpemiddel.

Vagn Dybdahl

Louis L. Hammerich: *Duo, Clara og Louis L. Hammerichs erindringer*. (Wöldike, 1973). 432 s.

Louis L. Hammerich, professor i tysk ved Københavns Universitet 1922–1958, indtager en fremskudt plads i dansk videnskabs historie. Han har her samlet i et bind både egne erindringer og hustruen, oversætterinden Clara Hammerichs memoirer. Fra begges side kunne man have ventet væsentlige bidrag til dansk åndshistorie; men dette er ikke blevet tilfældet. Bedst er hos begge skildringen af unge akademikers liv og vilkår omkring 1. verdenskrig; efter

dette bliver Clara Hammerichs erindringer til en lang række rejser og hel- og halvofficielle middage – for en stor del sammenhængende med hendes lederhverv inden for soroptimistklubberne.

Louis L. Hammerichs erindringer bevæger sig også meget på det ydre. Det gælder både i karakteristikken af en række af mellemkrigstidens universitetsfolk og i redegørelsen for hans eget videnskabelige arbejde. Trods dette giver bogen dog samlet et billede af det københavnske akademikermiljø i perioden, som gør den til god læsning og et ikke uvæsentligt kildekrift.

Vagn Dybdahl

Bodil Elvius og Kai Fald: *Litteratur om dansk presse 1951–1969. En bibliografi*. (Institut for Presseforskning, 1973). 425 s.

Bogen dækker et vidt område. Ikke alene medtager den både historisk og aktuel litteratur, men den dækker også »presse« i videste forstand, sådan at den medtager periodica af næsten enhver art, som kommer mindst fire gange om året. Til dette kommer, at også pressens personer er med. De 2.288 numre er ordnet i en god systematik, som suppleres af registre. Bibliografien går også vidt i bestræbelserne for at give en god dækning; bemærkelsesværdig er her de mange henvisninger til omtaler af presseforhold i bøger, som ikke efter titel og indhold nødvendigvis ville ansætte til pressens bibliografiske togter.

Vagn Dybdahl